

le begrænsninger på grund af disse våbens særlige farlighed.

Våbentilladelser udstedes som nævnt af politiet, der hermed påføres et væsentligt administrativt arbejde.

Ved våbenlovens § 2 a, stk. 1, er det dog bestemt, at indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har våbenpåtegning på medlemsbeviset, uanset forbudet i § 2, stk. 1, til eget brug kan erhverve, besidde, bære eller anvende glatløbende haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm og ammunition dertil.

Ved våbenlovens § 2 a, stk. 5, er det endvidere bestemt, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at skytteforeninger kan meddele våbenpåtegning på medlemsbeviser. Denne bemyndigelse blev indsat i våbenloven ved lov nr. 297 af 6. juni 1984 om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning. Forslaget til denne lov blev fremsat den 15. april 1983 (Folketingstidende 1982-83, sp. 9338, og Tillæg A, sp. 3881) og genfremsat den 6. oktober 1983 (Folketingstidende 1983-84, 1. samling, sp. 115, og Tillæg A, sp. 223).

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 (våbenbekendtgørelsen). Efter denne bekendtgørelse kan personer, der dyrker flugtskydning i en skytteforening, få våbenpåtegning på medlemsbeviset. Foreningen skal dog være godkendt af politiet til at meddele våbenpåtegning. Våbenpåtegning kan kun meddeles med samtykke fra politiet i hvert enkelt tilfælde. Denne ordning har efter Justitsministeriets opfattelse fungeret tilfredsstillende.

Reglerne om, at våbenpåtegning på et medlemsbevis til en skytteforening eller et jagttegn kan danne grundlag for besiddelse m.v. af våben, er ikke udtryk for, at de almindelige betingelser for våbenbesiddelse fraviges. Behovet for våben er godtgjort gennem det aktive medlemskab af en skytteforening eller besiddelsen af jagttegn. Kravene til besidderens personlige forhold og vandel undersøges i forbindelse med politiets meddelelse af samtykke til, at våbenpåtegning må gives, eller jagttegn udstedes. Ordningen er således blot udtryk for, at administrationen af ordningen er tilrettelagt på en særlig måde, der bl.a. betyder en arbejdsmæssig lettelse for politiet.

Efter lovforslaget (§ 1, nr. 8) åbnes der mulighed for, at ordningen med våbenpåtegninger udvides til også at omfatte andre våben end glatløbende haglgeværer, således at skytteforeningerne under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe og skytteforeningerne under Dansk Skytte Union får adgang til at give våbenpåtegning på med-

lemsbeviset til skydevåben, der er optaget på Skyttegruppens eller Unionens skydeprogrammer.

Forslaget indebærer, at arbejdet med ekspeditionen af våbentilladelser til medlemmer af skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe og skytteforeninger under Dansk Skytte Union i et vist omfang overføres fra politiet til de nævnte foreninger. Ud fra et politimæssigt synspunkt er der ikke betænkeligheder herved. Det vil således fortsat være en betingelse, at ansøgeren har et anerkendelsesværdigt behov for våben, og ansøgerens personlige forhold og hidtidige vandel vil fortsat blive undersøgt af politiet. Ordningen vil snarere betyde en styrkelse af kontrollen med våben, idet skytteforeningen, der igennem foreningsarbejdet har en løbende kontakt med ansøgeren, skal bede om politiets tilladelse til at give våbenpåtegning. Hertil kommer, at forslaget vil betyde, at der frigøres ressourcer fra det rent administrative arbejde. Disse ressourcer vil herefter kunne anvendes til den egentlige kontrolvirksomhed.

Forslaget indebærer endvidere, at der ikke længere skal betales gebyr efter de gældende regler for de våben, hvortil skytteforeningerne giver våbenpåtegning. Da formålet med de gældende gebyrregler er at få dækning for udgifterne ved politiets ekspedition af våbentilladelser, og da ekspeditionen nu i vidt omfang overtages af skytteforeningerne, hvilket vil medføre øgede udgifter for skytteforeningerne til registrering m.v., er det ikke rimeligt at opkræve gebyrer for politiets samtykke til en våbenpåtegning efter samme sats, som anvendes ved våbentilladelser.

Efter våbenlovens § 6b kan der opkræves gebyrer for politiets samtykke til våbenpåtegninger. Denne hjemmel er ikke udnyttet med hensyn til våbenpåtegninger om glatløbende haglgeværer. Det indgår ikke på nuværende tidspunkt i Justitsministeriets overvejelser at opkræve gebyrer for samtykke til våbenpåtegninger.

De nærmere regler for skytteforeningernes adgang til at give våbenpåtegning på medlemsbeviser vil blive fastsat administrativt. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

b. Ved våbenlovens § 9, stk. 1, 3. pkt., er det bestemt, at reglen i § 2, stk. 1 - hvorefter det er forbudt uden tilladelse fra Justitsministeriet eller den, ministeren bemyndiger dertil, at erhverve, besidde, bære eller anvende de våben, der er omfattet af lovens kontrolordning - ikke er til hinder for, at de under Overbestyrelsen for De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger stående skytteforeninger, nu De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers